

barnen framför allt

Adoptioner - Bistånd - Fadderskap

90
KONTO

SVENSK
INSAMLINGS
KONTROLL

40
ÅR

barnen
framför
allt

Kontakter

BFA:s kontor

Box 10034, 434 21 Kungsbacka
Besöksadress: Energigatan 11
Tel: 0300-331 31
Telefontid: mån, ons, tor, fre: kl. 10.00-15.00
Tis: kl. 13.00-15.00.
Lunchstängt kl. 12.00-13.00

E-post: adoption@bfa.se
Hemsida: www.bfa.se

Har du frågor om adoption?

Ring eller skicka e-post till kontoret där Maria Berg, Helle Holst-Nielsen, Anna-Karin Stahre, Ann-Charlotte Särnbratt, Lia Vinitskaia, Lina Vikterlöf och Katarina Nilsson arbetar.

Vill du bli medlem?

Medlem i föreningen blir du genom att sätta in 450 kronor på pg: 42 04 45-9.

Styrelsen

Jenny Westerin
Ordförande, tel: 070-311 26 22
Hanna Bäck
Vice ordförande, tel: 070-8877146
Ida Brian
Ekonomiansvarig, tel: 0702-187783
Fredrik Carlström
Ledamot, tel: 076-779 74 14
Gunilla Granström
Ledamot, tel: 070-974 86 19
Mathias Mjölner
Ledamot, tel: 0706-451448
Surayya Eliasson
Ledamot, tel: 073-5595995
Malin Malmén Gordon
Ledamot, tel: 070-7767848

Har du frågor till styrelsen?

Om du har frågor eller funderingar som du vill att styrelsen ska ta upp, kontakta någon av ledamöterna/suppleanterna eller skicka e-post till adoption@bfa.se

Fadderbarnsverksamheten

Föreningen har en omfattande fadderbarnsverksamhet i Bolivia, Burundi, Kongo Kinshasa, Kenya, Litauen, Indien, Nepal, Polen, Sri Lanka och Vietnam.

Biståndsverksamheten

Föreningen har biståndsverksamhet i Bolivia, Indien, Kongo Kinshasa, Namibia, Kenya, Litauen, Burundi, Vietnam.

Redaktionen

Ansvarig utgivare: Jenny Westerin
Redaktör: Ann-Charlotte Särnbratt och Pelle Hedebloom
Redaktion: Ann-Charlotte Särnbratt, Pelle Hedebloom och Eva Överhammar
Grafisk formgivning: Eva Överhammar
Tryckeri: Tabergs tryckeri AB
Tidningen Barnen Framför Allt utkommer med fyra nummer per år.

Vill du skriva en artikel i tidningen?

Skicka e-post till redaktion@bfa.se

Deadline för material till nästa nummer

Lämna in din artikel senast 8 november

Vill du/ni annonsera i tidningen?

Skicka e-post till redaktion@bfa.se

Omslagsfotot:

*Såbubblsläpp på invigningen uppskattades av barnen.
Tünde blåser för fullt!*

Foto: Fredrik Boberg

Ordföranden har ordet

Sitter i skrivande stund på tåget, på väg hem från en fullmatad arbetshelg med styrelsen och personalen på kansliet. Det är många tankar och reflektioner som far genom huvudet. Den största känslan jag har är att jag känner mig stolt, stolt över att vi har så många fina och kompetenta människor som arbetar i Barnen Framför Allt.

Först vill jag börja med att tacka för förtroendet över att få vara ordförande i BFA. En fantastisk organisation som i mina ögon sett har en stor potential och ödmjukhet i adoptionsvärlden. Vi har kompetenta och kunniga personer, både i styrelsen och på kansliet som brinner för denna organisation.

Min vision som ordförande är att vi i BFA tillsammans ska lyfta frågor rörande adoption till en högre nivå. Att våga visa att vi i BFA är kompetenta och ledande när det gäller frågor rörande adoption.

Idag finns många fler alternativ än adoption, för att bilda familj. Alternativet surrogatmödraskap är på frammarsch vilket vi ser påverka antalet adoptionssökande som sjunker från år till år. Detta känns tungt i mitt hjärta då det finns många barn i världen som är tillgängliga för adoption och som väntar på att få en familj, sin familj.

Det är lätt att glömma bort att BFA är mer än bara adoptionsverksamheten. Vi har också en Bistånd och Fadder verksamhet som gör ett fantastiskt fint arbete som leder till stöd och stöttning för många barn i världen. Bistånd har olika projekt runt om världen och Fadder förmedlar hjälp till ca 750 barn i världen.

Den tredje delen är vår medlemsverksamhet, en mycket viktig del som ibland glöms bort. Medlemsverksamheten arrangerar varje år en sommarträff. Dit brukar ungefär 200 personer komma. Sommarträffen ger en fantastisk möjlighet till att medlemmarna kan träffas, knyta kontakter och barnen kan leka, träffa andra barn som har adoption gemensamt. Du som läser nu i denna tidning är ju medlem. Har du varit på sommarträffen? Om inte så föreslår jag att du kommer nästa gång den arrangeras. Kom, bara kom, med eller utan barn. Som jag skrev tidigare är medlemsverksamheten viktig och det finns alltid plats för personer som vill engagera sig. Om vi medlemmar inte engagerar oss blir det ju ingen ideell förening eller adoptionsorganisation för den delen heller. Vill du eller någon annan du känner var med i vår gemenskap, då är sommarträffen ett ypperligt tillfälle att starta ditt engagemang på.

Jag hoppas vi ses på sommarträffen nästa år.

Jenny Westerin
Stolt ordförande i BFA

Innehåll 3 2019

Krönika Sara Day	4
Nya styrelsemedlemmar	5
Sommarträffen 2019	6
Åtterresa Polen	14
Gunilla och Rasmus svarar	16
Nativeland Visit Thailand	17
Nativeland Visit, resa tillbaka	17
Boktips: Moderbloggen	20
Konferens i Tjeckien	20
Rapport Bolivia	22
BFAs Fadder- och Biståndsgrupp	23
Fadderverksamhet 2019	24
Biståndsgruppens på Sommarträffen	26

Barnen Framför Allt, BFA, är en ideell organisation för adoption, fadderskap och bistånd. Adoptionsdelen (BFA-A) är auktoriserad att arbeta med adoptioner från Indien, Litauen, Polen, Thailand, Tjeckien, Taiwan och Ungern. Biståndsdelen arbetar för att hjälpa barn i de länder föreningen har kontakt med. Medel för biståndet kommer från bl.a. medlemsavgifter, donationer och hjälpinsamlingar.

KRÖNIKA:

Brun och ful?

”Her magnolia-white skin, that skin so prized by Southern women and so carefully guarded with bonnets, veils and mittens against hot Georgia suns”. Så beskrivs hjältinnan Scarlett O’Hara i boken Borta med vinden skriven 1936. Ju vitare hy desto mer avundsvärd, om händerna dessutom var utan valkar och skrämor skvallrade de om rikedom och tjänstefolk. Tjänstefolk hade smutsiga arbetshänder och slaverna hade sina i bojer, på grund av sin hudfärg. Några årtionden senare vände trenden i västvärlden, helt plötsligt skulle den vita hyn vara solbränd och ansågs då vara fräsch, en blek hy associerades med sjukdom. De som hade råd ville visa att de kunde åka utomlands och solarierna var fullbokade. Men har trenden verkligen vänt? Idén om den överlägsna vite mannen lever tyvärr i allra högsta grad. Det är skillnad på att vara solbränd i augusti och att vara färgad året om. Strukturell rasism, att man förväntar sig mindre och behandlar någon annorlunda enbart på grund av härkomst och/eller utseende förekommer både i skolor och på arbetsmarknaden. Ändå jämför vi solbrännan och klagar över våra bleka ansikten i november.

När jag skriver detta är det augusti och min hy är mjölkchokladbrun efter härliga dagar utomhus. Jag får komplimanger för min underbara färg och det gör mig stolt och glad. Men det har inte alltid varit så. När jag var tio år satt jag med svart jeansskjorta och svarta jeans under den stora blodlönnen i mina föräldrars trädgård, livrädd för att bli brun. Min största fasa var att bli retad för min hudfärg och jag ville på inga villkor stå ut från mängden. Jag undvek solen och skämdes och önskade mig ljus hy som mina systrar. Likt Miss O’Hara försökte jag skydda mig från att bli betraktad som och från att bli ihopkopplad med något som anses vara mindre värt, något som jag trodde skulle degradera mig. Nu i vuxen ålder kan jag se tillbaka på den där unga tjejen och önska att hon visste vad hon vet idag. Jag kan önska att hon skulle varit starkare redan då, varit mer mogen. Jag lärde mig att vända min historia från något jag helst inte ville berätta, till något som är en del av mig och som man får på köpet. Min hy, mina ögon och mitt hår är det som jag får mest komplimanger för och nu för tiden tänker jag väldigt sällan på min hudfärg. Att jag är stolt över mitt ursprung och min hy hoppas jag kan bidra till att stå emot föreställningar om olika raser och dess betydelse och slå tillbaka med full kraft mot de som anser sig att ha rätt att döma någon utifrån hans hudfärg.

När min syster och jag bråkade när vi var små var det ofta jag som var den fysiskt starkare av oss. När jag som bäst satt och njöt av att ha brottat ner henne tog hon till psykologisk krigsföring. Hon tittade upp på mig och sa ”Men du är iallafall ful för du är brun” och vann på walk over. Hon visste precis var den ömma punkten satt och jag sprang gråtande därifrån, otröstlig. Historien är en klassiker i familjen och vi kan fortfarande använda uttrycket efter någon har varit på semester. För mig är det fullkomligt obegripligt att det är så många som tycker att hudfärg avgör en människas värde och jag kommer aldrig acceptera rasism, i vilken form den än visar sig.

Imorgon åker jag och några vänner till en stuga utanför Falkenberg och prognosen visar en stor sol. Jag har redan lagt fram bikinin.

Sara Day

Presentation av nya ledamöter i styrelsen.

MALIN MALMÉN GORDON

Roll i styrelsen: Styrelseledamot, och ingår i medlemsgruppen

Yrke: Kommunikatör

Familj: Min man Ola och vår 14-åriga dotter Viky, adopterad från Taiwan, samt två kattbröder – Stickan och Moset.

Så här säger Malin om sitt engagemang i BFA: Adoption är för mig en hjärtefråga samt barns rättigheter och unga livssituation. Det är med stor ödmjukhet och värme jag engagerar mig i BFA:s aktuella och framtida utmaningar.

Berätta något oväntat om dig själv, något som folk inte vet:

När jag pluggade i Los Angeles fick jag den stora äran att träffa "original-Kermit" och hans vänner i Mupparna när vi gjorde ett spännande studiebesök i Charlie Chaplin Studios på Sunset Boulevard. Jag kommer ihåg att "original-Kermit" var inslagen i plast och han fick sällan komma ut på inspelningarna. Istället fick hans "kopior" hoppa in på scenen! Kommer inte ihåg om det samma sak med Miss Piggy! Det här ett av mina roligaste och tokigaste minnen som student i L.A.

SURAYYA ELIASSON

Roll i styrelsen: Ordinarie styrelseledamot, och ingår i medlemsgruppen

Yrke: Ledningsadministratör på Studieförbundet Vuxenskolan

Familj: Bor med min pojkvän i Stockholm

Så här säger Surayya om sitt engagemang i BFA: Som nyvald i styrelsen hoppas jag på att både lära mig massa nytt och även kunna bidra till ett ännu starkare BFA. Har ca 10 års yrkes-, såväl som privata erfarenheter inom ideell sektor och min styrka är nog att jag har haft

möjlighet att lära mig en del om styrelsearbete genom åren som jag hoppas kommer kunna vara till nytta tillsammans med övriga styrelsens kompetenser och personligheter. Vi är ett härligt gäng och det ska bli en riktigt spännande att samarbeta ihop.

Berätta något oväntat om dig själv, något som folk inte vet:

Kanske kan vara kul att veta att jag själv är adopterad via Barnen framför allt. Var ca 15 månader när jag kom från Indien till Sverige.

IDA BRIAN

Roll i styrelsen: Ekonomiansvarig

Yrke: Ekonom

Familj: Jag bor med min man och två barn i Skövde. Mina pojkar är 6 respektive 4 år och är födda i Polen och Taiwan.

Så här säger Ida om sitt engagemang i BFA: När jag var mitt uppe i adoptionsprocessen så förstod jag nog inte riktigt att Barnen framför allt är en förening som drivs av ideella krafter. När jag fick frågan om att sitta med i styrelsen kände

jag att jag vill ge tillbaka till den förening som har gett mig det finaste jag har. Mina barn.

Berätta något oväntat om dig själv, något som folk inte vet:

Jag är fruktansvärt flygrädd. Att flyga till Taiwan två gånger ifjol är nog den modigaste jag har gjort. Trots min flygrädsla var det aldrig tal om att välja bort Taiwan som det land vi skulle adoptera från.

MATHIAS MJÖLNER

Roll i styrelsen: Ledamot i styrelsen och ingår i Fadder & bistandsgruppen

Yrke: Kemiingenjör och arbetar med materialutveckling på ett globalt hygienföretag

Familj: Jag bor med min familj i Lerum, 2 mil öster om Göteborg. Min familj består av min fru Linda, sonen Movitz 9 år och Emma 8 år. Båda är adopterade från Kenya. Vi har nyligen fått hem vår lilla valp som är en cockerpoo och heter Cockie.

Så här säger Mathias om sitt engagemang i BFA: Adoption är ett fantastiskt sätt att bilda familj på och jag vill vara med och sprida detta budskap till alla som

funderar på adoption. Att adoptera genom BFA var fantastiskt och jag känner en enorm tacksamhet till denna organisation och jag hoppas kunna vara med att utveckla organisationen i takt med samhällsutvecklingen.

Berätta något oväntat om dig själv:

När jag var 9 år så var jag med i P4 och radioprogrammet "Ringlinjen" med Leif "Loket" Olsson. Där berättade jag om tidningen "Floda Nytt" som jag och min 3 år äldre bror hade tillsammans. Jag berättade att vi i tidningen hade publicerat svar på brev som vi hade skrivit till svenska hovet, Ronald Reagan, Drottning Elisabeth och paven...

Foton:Privat

BFA:s 40-års jubileum och Sommarträffen Tanumstrand 2019

BFA firar i år 40 år som adoptionsorganisation och det skulle naturligtvis uppmärksammas på årets sommarträff som även i år ägde rum i Tanumstrand.

TEXT: ANN-CHARLOTT SÄRNBRATT

För många av våra familjer är det första eller andra gången som de deltar i sommarträffen. En del familjer har varit med fler än två gånger. BFA skickar alltid ut en enkät för att få feedback på årets sommarträff – ett sätt att höja kvalitén och utveckla sommarträffen från år till år.

Nedan ges några exempel vad familjer har svarat i enkäten på frågan "vad betyder soWmmarträffen för dig"?

"Barnen får en chans att träffa sina långväga vänner de inte träffar annars. Och man får möjlighet att prata med andra som delar samma upplevelse."

"Så kul att både föräldrar och barn kan ses och umgås i en underbar miljö. Bra att få träffa andra adoptivfamiljer för att kunna utbyta erfarenheter med mera."

"Jag tror att den kommer att ha en stor betydelse för mig och mitt barn i framtiden. Kanske blir den till en fast och påtaglig punkt i arbetet med att förstå hens ursprung."

"Orroligt fint att se alla familjer, de vi känner mer, mindre eller inte alls, och känna att vi alla delar så mycket."

"Superbra att träffas utan åldersindelning på barnen, alla leker efter sin egen förmåga. Kul att träffa landskompisar och byta erfarenheter. Skönt att se och höra hur även andra föräldrar kämpar med olika utbrott hos sina barn."

Ett viktigt programinslag på träffen är de inbjudna utlandsgästerna som i år kom från Ungern, Tjeckien och Polen. BFA:s kansli ordnade program för gästerna på torsdagen med studiebesök, bland annat på familjerätten i Göteborg, och på fredagens morgon åkte vi till Tanumstrand via Fjällbacka där våra gäster bland annat fick hälsa på Ingrid Bergman och klättra upp i Kungsklyftan.

Årets jubileum och sommarträff samlade cirka 250 personer på Tanumstrand. Vädret visade sig från sin bästa sida på

lördagen, även om det inte alls var lika varmt som tidigare år, med uppehåll, sol och blåst. Precis som det ska vara på västkusten.

Lördagsmorgonen inleddes med drop in – där nya och gamla familjer hade möjlighet att träffa personalen på kontoret för att få ställa frågor och få information om BFA:s Råd och stödverksamhet.

På förmiddagen höll Anna Elmund, leg psykolog och själv adopterad, i en workshop som hette "Etniska och kulturella skillnader i adoptivfamiljer". Omkring 20 personer deltog i workshopen där Anna dels personligen delade med sig av sig själv och sin egen historia/erfarenheter, men också ledde ett gemensamt samtal och dialog med deltagarna. Anna lyfte bland annat betydelsen av att adoptivföräldrar och omgivning accepterar och är öppna för att det tex kan finnas en kulturell och etnisk skillnad mellan barn och föräldrar. Att man som adoptivförälder medvetet och konkret kan "ge plats" för den adopterades kultur i familjen och hemmet och på så sätt konkret och medvetet leva som en "blandad" familj.

Under dagen fanns det flera roliga aktiviteter för barnen att sysselsätta sig med. Några favoriter i repris, som att måla t-shirt och krabbfisketävling, stod på programmet, men det fanns också en ny aktivitet som visades sig vara uppskattad både bland barn och föräldrar: Cirkusskola som leddes av Cirkus Titan. Barnen kunde också ägna sig åt fotbollsmatcher, disco och bad i pool, med mera. Troligtvis sov vartenda barn gott i bilen hem på söndagen efter alla aktiviteter och intryck.

På lördagseftermiddagen hölls årsmötet och BFA:s nya ordförande Jenny Westerin, inledde 40-årsjubileumsfirande. BFA bjöd på tårter och kaffe och lokalen fylldes med

barn och familjer och en härlig, varm stämning. BFA:s kontaktperson Grazyna Kubka, Margareta Wilholm, bistandsgruppen och verksamhetschefen Maria Berg höll i presentationen om BFA:s 40-åriga historia. Det var ett lyckat firande som varvades med bildspel.

Som tradition har BFA på programmet landsträffar, där familjer samlas från de länder de adopterat från eller ska adoptera från, för att dela erfarenheter samt att ta ett gemensamt gruppfoto. Det var inte helt enkelt att samla alla, men resultatet ser ni på gruppfotobilderna i tidningen.

På kvällen anordnades föreställning av Mia Barlöv som heter "Är du svensk?". Mia framförde en monolog, en reflektion om sitt liv som adopterad, vilket gav många tankeställningar varvat med skratt då hon presenterar svåra ämnen på ett humoristiskt sätt. Mia är adopterad från Etiopien på 70-talet och växte upp i ett litet samhälle i södra Sverige. Det var många gånger svårt att vara den som

utmärkte sig, med brun hud och burrigt hår. Mia tar oss med genom hennes uppväxt, som var oerhört tuff, särskild i skolans värld, med mobbing och utsatthet. Efter föreställningen stannade Mia kvar för reflektioner och frågestund. För mer information om föreställningen, se längst ner på sidan.

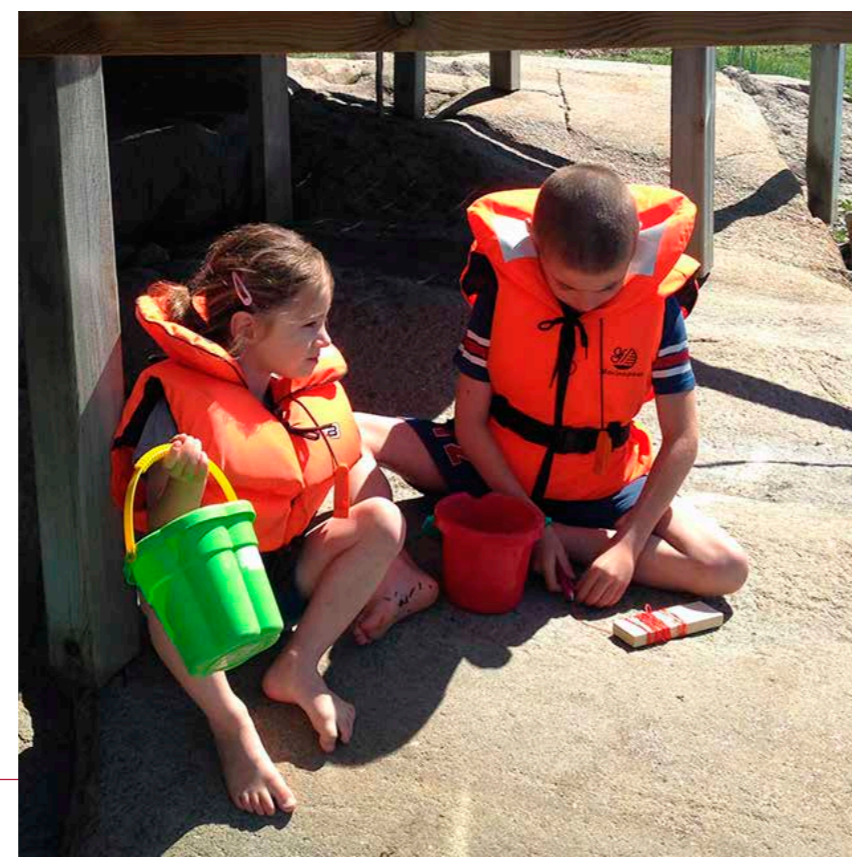
Lördagskvällen avslutades med trubaduren Toffe Sköld.

På söndagen fick våra utlandsgäster informera om rotsökning i sina respektive länder. De tjeckiska myndigheterna har bland annat utarbetat information om hur man skall gå tillväga när de adopterade söker sina rötter. Det kommer bli färdigt under hösten 2019 så den informationen kommer att finnas tillgänglig för familjer som är intresserade att veta. BFA:s kontaktperson Grazyna Kubka har under åren haft åtskilliga rotsökningsärenden, medan Ungerns myndighet förbereder sig inför framtiden då de flesta barnen som adopterats därifrån

ännu inte har blivit så gamla att de har börjat söka sina rötter.

Innan lunch samlades vi också för att diskutera och informera om BFA:s ställningstagande och vilka tankar och idéer som BFA har för framtiden. Att BFA kräver en förändring och ansvarstagande av Sverige är något som organisationen vill fortsätta att driva i framtiden. Är du intresserad av ställningstagandet så finns den att läsa på vår hemsida: <https://www.bfa.se/medlem/adoptionernas-framtid/>.

Tack alla ni som var med och gjorde årets jubileum och sommarträff till en fantastisk helg!

Ni som flyttar, kom ihåg att ändra er adress även hos BFA om ni är medlemmar och/eller fadder.

Mejla adressändringen till adoption@bfa.se

En personlig reflektion om hur jag upplevt mitt liv som adopterad. Av och med Maria Barlöv.

Är du intresserad av att boka föreställningen kontakta maria.barlov@gmail.com
Gå gärna in på hemsidan: <http://brunabonanmia.se/biography.html>
eller facebook: <https://www.facebook.com/BrunabonanMia/>

Tjeckien

Litauen

Thailand

Polen

Indien

Ungern

Övriga

Fotograf: Kenneth Rundberg

Detta är min historia om när jag sökte mina rötter i Östra Polen.

TEXT: JOANNA JOHANSSON FOTO: PRIVATA

Mitt namn är Joanna Johansson och jag är adopterad från Polen. Detta är min historia där bara mina tankar och känslor som adopterad finns och jag vill dela med mig av.

Mina adoptivföräldrar Assar och Gunvor adopterade mig år 1997 från staden Bialystok i Östra Polen.

Något jag alltid har funderat på sedan jag kom till Sverige är hur mina biologiska släktingar ser ut och var de finns och hur de har det?

Det har alltid funnits i mina tankar. Det och hur det kom sig att min biologiska mamma inte hade möjlighet att ha kvar mig var en av alla frågor jag ville få svar på. Mamma och pappa i Sverige har alltid lovat mig att när jag blir 18 ska vi åka tillbaka och söka efter mina biologiska släktingar. Jag hade länge funderat på om vi skulle lyckas hitta dem.

Självklart har jag alltid velat söka efter min biologiska familj, jag skulle ljuga om jag sade något annat. Idag tycker jag att mina föräldrar gjorde ett klokt beslut med att vänta tills jag var 18 för då är man ju faktiskt mogen och även myndig.

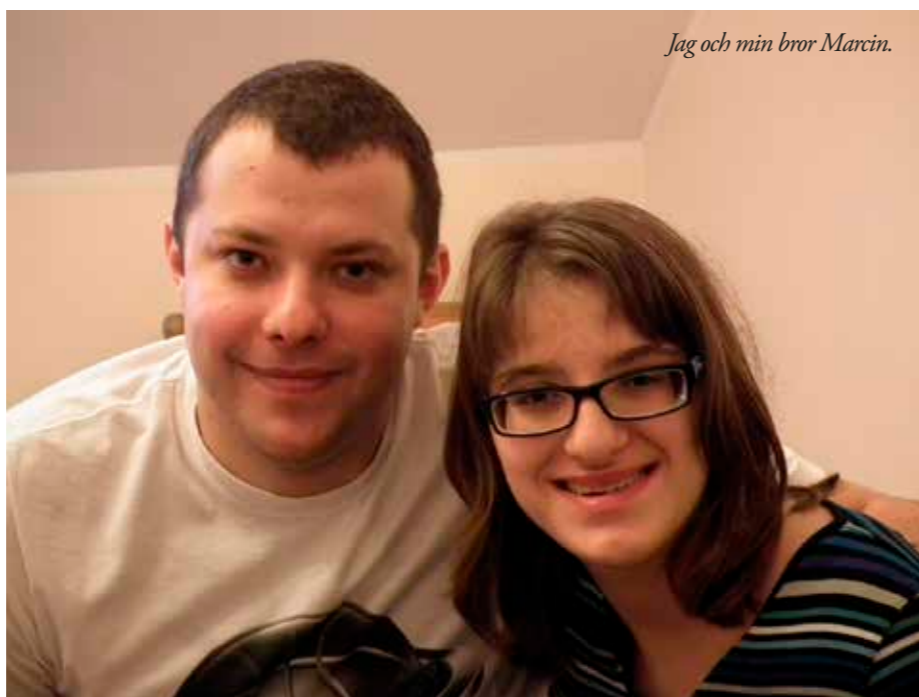
Äntligen kom då dagen då jag skulle åka till Bialystok och förhoppningsvis hitta mina släktingar eller bara min mamma om så var fallet.

Tre veckor innan resan hade jag fått reda på att jag hade släktingar kvar i Bialystok och att de levde. Så jag skulle verkligen inte ge upp hoppet om att hitta dem, om jag så skulle leta genom hela Bialystok. Det jag hade var en gammal adress till min mormor och morfar, men jag tänkte ganska snabbt att de kanske inte bor kvar.

Jag hade även namn och efternamn på min biologiska mamma, samt födelsedatum, men ingen adress och varken Eniro eller hitta.se finns tyvärr i Polen. Ett bra system i Sverige, men det hjälper ju inte mig. Men det finns ändå ett bra system i Polen – postkontoret.

Jag och min biologiska mamma i vårt första möte.

Jag och min bror Marcin.

Ungefär en vecka innan vi skulle åka hade en nyfunnen vän ordnat med papper som vi skulle lämna in på postkontoret i Bialystok för att de skulle kunna skicka ut en förfrågan till mina släktingar om de ville träffa mig eller inte.

Dagen kom då resan skulle börja. Säkrlart var jag nervös men samtidigt nyfiken på vad vi skulle komma att hitta. Vi hade även

bestämt att vi skulle åka till barnhemmet och hälsa på. Jag hade blandade känslor och tankar inför att besöka barnhemmet. Skulle någon känna igen mig efter så lång tid? Hela resan, mer eller mindre, filmade vi och tog en massa bilder som ett minne. Vi började med barnhemmet. Det var roligt ändå och det var faktiskt fyra i personalen som kände igen mig och blev glada att se mig.

Personalen på barnhemmet hade inte så mycket information om mina biologiska släktingar, men de lovade att hjälpa till så mycket de kunde. I mitt huvud trodde jag att min mormor och morfar redan var borta så jag hade inte så stora förhoppningar om att hitta dem. Det jag mest sökte var min biologiska mamma Joanna.

Vi hade lämnat papperna till Postkontoret, så vi väntade bara på att de skulle svara om de hade fått någon bekräftelse på om mina släktingar bodde kvar på den gamla adress som vi hade i mina adoptionspapper. Jag glömmer aldrig dagen då vår vän från Sverige ringde till oss när vi satt på en restaurang i Bialystok och hon berättade att hon hade pratat med min biologiska mamma i telefon. Hon ville jättegärna träffa oss och då tänkte jag att nu är det inte långt kvar tills jag kommer få träffa min biologiska mamma Joanna. Som jag längtat och väntat och som jag har tänkt i så många år och nu var det så nära!!

När vi kom tillbaka till hotellet Pod Herbem som vi bodde på, hade jag fått ett brev från postkontoret att det var bekräftat att min biologiska familj hade fått brev om att jag letade efter dem. Då förstod jag att de bodde kvar på den gamla adressen.

Samma kväll ringde det på vår hotelltelefon. Mamma Gunvor och jag tänkte: "Oj, lever den!?" Den stod på TV-bänken och både mamma och jag trodde att det var hotellpersonalen som ringde och skulle berätta något som skulle hända på hotellet eller något liknande. Mamma svarade och det är ett samtal jag aldrig kommer glömma. Jag förstod i samma sekund att i andra änden var min biologiska mamma Joanna som ville höra min röst. Dock var jag inte så mycket att prata med, eftersom jag bara pratade svenska och hon bara pratade polska. Det blev inte mycket av det samtalet. Men mamma Gunvor fick prata med min bror Marcin som kunde engelska och vi kom fram till ett datum då vi skulle träffas.

Så kom dagen då jag äntligen skulle få träffa min biologiska mamma Joanna och min bror Marcin, ett möte jag hade väntat på lika länge som jag hade vetat om att jag är adopterad.

Dagen var den 23 november 2012 klockan 12.00 och jag var 18 år när det knackade på dörren till vårt hotellrum och jag öppnade dörren och där stod de: Min biologiska mamma Joanna och min bror Marcin. Jag gav henne en stor kram och grät och tänkte: "Jag har hittat dig!!"

Åh ja, vi var väldigt lika och det var det jag sökte. Jag ville ju veta vem hon var och hur hon såg ut.

När jag och mamma träffades hade jag velat fråga henne om allt men jag fick inte fram ett ord. Idag ångrar jag att jag inte ställde fler frågor till henne. Jag skulle haft en lapp med en massa frågor men det blev inte så. Kanske för att jag inte kände att det var naturligt att ha med mig en lapp med hundra frågor. Då hade det känts som en intervju och det var ju inte det jag ville. Jag var nöjd med att bara titta på henne och självklart få ge henne en kram och säga att jag har tänkt på henne. Det räckte för mig. För självklart skulle vi hålla kontakt nu när vi äntligen hade hittat varandra.

Joanna frågade mig om jag var arg på henne och jag svarade att det var jag absolut inte. Hon hade ju hjälpt mig till att få ett bättre liv, enligt vad jag själv tror. Joanna berättade för mig att mormor och morfar gärna ville träffa mig också och självklart sade jag inte nej till det. Jag trodde ju att de redan hade gått bort så jag hade liksom inga förväntningar att få träffa dem överhuvudtaget. Det blev en mycket glad överraskning. På kvällen blev vi hembjudna till mormor och morfar i deras lägenhet och det var helt fantastiskt.

Något alldeles speciellt var när mormor berättade för mig att på natten hade hon drömt om att få träffa alla sina barnbarn och samma kväll kommer jag. Det är en mänsklig känsla, det är som en saga.

Jag har nu alltså hittat mina släktingar på min mammas sida. Min mormor Krystyna och morfar Tadeusz, min moster Barbara och min morbror Lech min kusin Natalia samt min kusin Paulina och min halvbror Marcin.

Vad hände sen?

Hemma hos mormor och morfar passade vi på att ta ett familjefoto.

Idag sju år senare har jag fortfarande kontakt med min polska familj och jag både tror och hoppas att kontakten kommer fortsätta resten av mitt liv om det inte händer något annat.

2014 händer det som ingen var förberedd på. Min biologiska mamma Joanna gick hastigt bort i sviter efter sjukdom. Joanna blev 51 år, närmare än så behöver jag inte berätta med respekt till familjen och deras sorg och saknad.

Jag har fått reda på lite fler släktingar som har varit okända för mig. Jag behållit kontakten via Facebook. Det är ett bra sätt att hålla kontakt på, och ibland skickar vi vykort, någon gång händer det att vi ringer varandra på messenger med hjälp av min vän som är bättre på polska än mig.

Jag är alltid välkommen till min polska familj även om det känns konstigt för vi känner knappt varandra, mest bara ytligt. Jag har även blivit bjuden till min kusins bröllop och det blev det allra första bröllop jag var med på. Jag har varit och hälsat på mormor och morfar för inte så länge sedan, då bodde jag hos dem i 10 dagar.

Min biologiska pappa förblir tyvärr okänd. Jag har försökt att hitta honom men utan resultat.

Innan jag avslutar berättelsen så måste jag säga att jag har en fantastisk familj i Sverige och ett jättebra liv!

Med två fantastiska föräldrar som älskar mig över allt annat och som jag vet gör allt för mig med kärlek. Mamma och pappa vet till 100 procent att jag älskar dem till månen och tillbaka med all kärlek!

Gunilla och Rasmus svarar

I den här spalten kommer vi, Gunilla och Rasmus, att ta upp frågor som kan beröra både adopterade och adoptivfamiljer. Ofta finns det inte ett universellt svar - utan snarast handlar det om vad som kan vara mer eller mindre rätt för den enskilda personen eller familjen. Från våra olika perspektiv kommer vi i fortsättningen att ta upp olika tankar kring adoption. Du är välkommen att själva komma med frågor till den här spalten.

Flertalet av de barn som behöver en adoptivfamilj har idag någon form av special needs. Men vad händer om man känner att man som förälder måste säga nej till ett visst barn för att deras special needs känns för stort att hantera eller ligger bortom den egna bilden av ens föräldraskap?

Gunilla: De senaste åren har jag haft flera samtal från föräldrar som känner sig vilslna och osäkra på om de ska säga ja eller nej i samband med att de fått en förfrågan om ett visst barn. Det här är ingen lätt situation och föräldrar plågas ofta av osäkerheten kring om de fattar "rätt eller fel" beslut. Men det dyker även upp moraliska dilemman kring om barnet kommer att kunna få en annan förälder ifall de själva säger nej. Ibland ställs det även på sin spets om adoption verkligen är det rätta alternativet för dem med tanke på att nästan alla adoptioner idag är special needs. Även om man säger nej till en förfrågan om ett visst barn så kan det för flera vara så att det barnet på olika sätt ändå kommer att följa dem i tankarna genom livet - "Vad blev det av barnet och tänk om..."

Det finns så klart inget enkelt svar eller råd att ge. Ibland kan beslutet grunda sig på rationella skäl som att det kommer att påverka livet för mycket eller att barnets behov är större än den egna förmågan. I andra fall fattas beslutet på känslomässiga grunder där det helt enkelt känns för osäkert kring hur framtiden kan komma att bli och det skrämmer för mycket då mycket känns så osäkert.

Jag brukar i mötet med rådvilla föräldrar försöka hjälpa dem med att komma i kontakt med vad de egentligen vill även om det kan kännas främmande att möta tankar och känslor som de kanske inte alltid kan eller vill komma i kontakt med. Det viktigaste är att man ändå landar i att ha en förklaring som man själv kan stå för inför själv mer än inför andra - oavsett beslut. Sedan går det inte att få några garantier. Adoption och föräldraskap överlag ger inga garantier och ingen kan sja om framtiden. De speciella behoven hos varje barn kan dock till viss del säga något om vilka behov barnen kan komma att behöva få tillgodosedda - men vi kan aldrig veta säkert! För de allra flesta kommer beslutet att fattas på en kombination av fakta, rationalitet och känslor. Inte alltför sällan handlar adoption och föräldraskap om att ta varandra i handen och tillsammans "hoppa" ut i det okända och ha tillit till den egna och barnets förmåga och att det kan finnas hjälp på vägen om det blir för svårt. Kanske är det just det som är en av tjusningen med adoption - att vi inte alltid vet...

Rasmus: Har man rätt att säga nej till ett barn? Jo, det tycker jag. Om man har känner sig osäker så är det bättre att avstå och det gäller även om man är osäker på adoption överhuvudtaget. Jag tycker att man bara ska adoptera ett barn om man till 100 procent kan lova barnet att ge barnet goda förutsättningar och all kärlek barnet behöver men också att man är beredd att ge massor av tid att ta hand om barnet.

Tiden är särskilt viktig tycker jag om man ska adoptera ett barn med diagnoser/trauma eller svår bakgrund. Att adoptera ett barn med "special needs" kräver mer av allt och är man som förälder inte är redo för att ta ansvaret så ska man absolut inte känna sig som dålig människa för det. Bättre att säga nej till ett barn om man vet att man inte kan ge barnet en bra framtid än att säga ja och det går utför. Hur vet man då om man är redo för att adoptera ett barn med "special needs"? Känner du för stort tvivel, rädsla och osäkerhet så är det nog ingen bra idé. Förresten så har väl alla special needs så det handlar även om att helt enkelt våga ibland och det tror jag de flesta egentligen gör. Jag tycker att man måste vara extra medveten om vad det innebär att adoptera för barnet kommer att behöva extra kärlek och tid under sin uppväxt och kan man inte ge det så tycker jag att man ska fundera på om adoption verkligen är rätt sak att göra. Men är man en dålig människa om man säger nej till en förfrågan eller avstår från adoption? Nej, man är aldrig en dålig människa för att man säger nej till att adoptera ett barn. Det viktigaste är att veta var man själv står.

Den 4 december kl 18.00-20.00 finns det möjlighet att träffa Gunilla och Rasmus på en samtalskväll i Uppsala. För information skicka ett mejl till: adoption.familj@telia.com. Begränsat antal deltagare.

Gunilla Cederholm Wilhelmsson, verksam som leg psykoterapeut och familjeterapeut vid Lainio Centret och sedan många år är specialiserad på adoptionsspecifika frågeställningar, barn med special needs och arbetar med stöd till adoptivfamiljer och adopterade.

Rasmus Cederholm, adopterad, 19 år och studerande.

Du når Gunilla och Rasmus via mail: adoption.familj@telia.com

Nativeland visit

5-14 juli anordnade Department of children and youth (DCY) sitt nionde Nativeland visit. Nativeland visit är ett program som hålls ungefär vart fjärde år där barn som adopterats från Thailand bjuds in tillsammans med sina familjer för att lära sig mer om thailändsk kultur och återknyta kontakten med sitt barnhem.

DCY fyller i år 40 år vilket gjorde programmet lite extra festligt. Anna-Karin Stahre och Ann-Charlotte Särnbratt från BFA:s kontor deltog på Bangkok-programmet. En av dagarna ägnades åt organisationsmöte där representanter från bland annat Norge, Danmark, Finland,

Nederländerna, Schweiz och USA deltog. Där utbytte vi och delade erfarenheter och fick ta del av DCY:s och Child Adoption Centers organisation och arbete, kriterier för att godkänna adoptivföräldrar och råd för hur adoptivföräldrar kan förberedas på att hämta sitt barn i Thailand. På lördagen hälsades alla deltagare välkomna i en jättefin välkomstceremoni som innehöll både dans, tal och middag. En av dagarna ägnades också åt temat rotsökning där DCY berättade hur deras rotsökningsarbete fungerar och mr Steve Kalb från Holt International Children's services höll en intressant föreläsning om hur vi pratar och undviker att prata om adoption, och använde "adoption coin" (adoption myntet) som en liknelse där ena sidan innehåller den populära kommunikationen med ord som kärlek, familj, räddning och den andra sidan, den undvikande kommunikationen som innehåller ord som sorg, rädsla och rasism. Det talades också om rätten att få information även om informationen är känslig. Här talade även vuxenadopterade om sin rotsökning. Marcus Padoongwong, var en av föreläsarna. Marcus adopterades till Sverige när han var 4 år gammal och reste tillbaka till Thailand när han var 19

år för att söka sina rötter. Han talade bland annat om att den adopterade behöver stöd både innan sökandet, under sökandet och efter att sökandet är klart (oavsett utgång).

Vår resa slutade med ett besök på Phyathai baby's home. Vi möttes av en orkester och dansande kvinnor när vi steg av bussen. Barnhemmet hade smyckats och det hölls tal. Fina ögonblick då barnen fick gå in på just sin gamla avdelning och möttes av foton, upphängda i entrén. Fotona föreställde dem själva som barn. Det blev även känslsamma möten mellan barn och nannies.

En sådan här resa kan väcka upp många minnen och olika känslor hos ett barn. Funderar ni på att åka på nästa Nativeland visit med ert barn så får ni gärna kontakta oss för vägledning om hur en sådan här resa går till och vad ni kan förvänta er så ni kan förbereda er själva och barnet.

Anna-Karin Stahre

Nativeland Visit Program 2019 - resa tillbaks, resa till gemenskap, resa till ursprung, resa till födelseland

TEXT: SAGA NILSSON FOTO: PRIVATA

När jag kom till mamma var jag så lycklig av att få åka till Thailand. När jag väl fick överraskningen om att jag skulle få åka på träffen Nativeland Visit Program 2019 blev jag glad och överraskad. Grejen var att jag bara trodde folk från Kanada fick komma. Jag tänkte: Wow, jag kommer få gå på träffen!

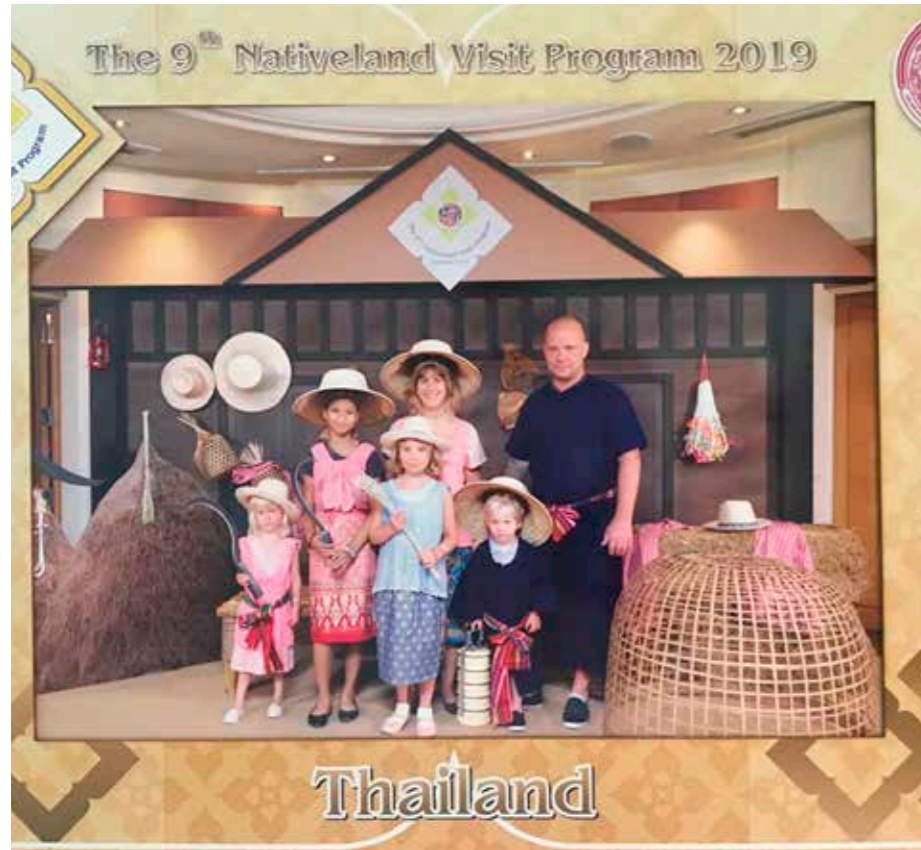
När jag och min familj kom till hotellet var det full fart på schemat. Vi flög upp ifrån Koh Samui på morgonen. På förmiddagen checkade vi in oss på listan och tog kort. På kortet skulle hela familjen stå framför höbalar med thailändska kläder över våra vanliga kläder som då stack fram lite här och där. Sedan fick vi på oss hattar och lite olika redskap i händerna. Mamma fick lampskärmen. Det var väldigt roligt att ta kort men det var lite speciellt. Men som

man säger det är bra att testa nya saker. Jag tyckte det var roligt, men först tänkte jag att det nog inte skulle vara så kul. Men det uttrycket verkade löna sig trots allt.

Lite senare på eftermiddagen började vi göra oss i ordning, för det är ju en väldigt speciell träff så man ville vara fin och så. Jag själv har ju inget emot att ha finkläder och smink på mig för att jag tycker det är kul att sminka mig själv. Men jag vet ju att några inte tycker det. Efter det började själva träffen, galamiddag med 600 gäster. Men innan de öppnade dörrarna skulle man gå runt och mingla. Min familj gick inte och minglade så mycket. För att vi har två små tvillingar som gillar att springa runt, min andra lillasyster kan inte så mycket engelska och jag är väldigt blyg av mig. Men alla log åt oss, så att de var glada

Saga med sina två nannys Khun Pratom och Khun Rattaya.

Hela familjen i traditionsenliga kläder på registreringen.

att vi var så fina och tog massor av kort på oss. TV var där och filmade också.

När vi fick gå in satt vi vid ett bord med några från Frankrike. Vi pratade inte så mycket, för det mesta pratade mamma med dem. Men jag frågade killen som var runt 15 år vilket barnhem han kommer ifrån men han visste inte det. Det var många som inte visste och reste tillbaka för första gången. När vi åt mat var det en projektor som visade ett bildspel med alla kort, det var väldigt kul att se hur korten blev. Det var mycket mat. Långa, långa bord med thaimat, asiatisk och västerländsk mat. Stora isskulpturer som höll maten kall.

Maten var väldigt god, det var en sak som jag gillade väldigt mycket men vet inte vad den maträtten heter. Sen träffade vi Khun Nuanthip som lämnade över mig till mamma när jag var bebis. Mamma tyckte det var jättekul, men jag tyckte att hon var någon som jag faktiskt inte alls känner.

Alla adopterade barn som ville fick gå upp på scen för att få ett vitt tunt snöre som jag tror ger tur i livet. Det som var lite kul var att den som gav mig bandet frågade mig vart jag kom ifrån och jag sa att jag kom från Sverige. Då sa hon att jag måste ha tur

som kan franska mer än engelska. Så helt plötsligt började hon prata franska med mig. Väldigt lustigt men jag tänkte på vad min mammas man lärt mig som arbetat i Thailand – ibland ska man bara le och inte göra bort en Thailandare. Så jag log.

På dagen hade vi varit i poolen och hittat vänner från Irland, Nya Zeeland och Australien. Det var inte så svårt att prata med dem för jag kunde ju engelska. De tyckte jag pratade bra engelska eftersom jag är svensk. Vi pratade om vilka sociala appar vi hade och skickade vänförfrågningar till varandra. Vi pratade mest bara om intressen. Det som vi tyckte var kul och så. Inte så mycket adoption eller Thailand. Jag tror det hade varit mycket tråkigare om jag åkt innan jag kunde prata lite engelska.

Andra dagen efter lunch fick man leta reda på den buss man tillhörde. Vi åkte till en skola där vi skulle ha olika Thailändska sporttävlingar. Det gick fort att åka igenom Bankbok för att vi hade polis- och ambulanskort. Tävlingen inleddes med en Olympisk parad. Den roligaste grenen var när man skulle leta efter mynt med munnen i en tallrik med mjöl efter att först doppat huvudet i vatten. En annan sak som var kul var när vår blå grupp mot den lila gruppen skulle köra dragkamp. När vi hade börjat gick repet av på mittan och alla föll på rumpan. Sen gick jag och min lillasyster till mamma och hon stod bara och gapskrattade åt det.

Dagen efter satt vi inne i bankettsalen för att bli uppropade. När de sa F13 så skulle jag sätta mig på trettonde platsen. F13 stod för att mamma hade anmält oss på trettonde plats, det var ändå rätt coolt tänk på dem som hade sista numret. När alla hade satt sig ner och allt hade lugnat sig så skulle varje rad gå upp på scenen i tur och ordning. Alla hade olika presenter jag hade en svensk linnehandduk och en bok på engelska som heter Around The year av Elsa Beskow med vackra bilder för varje månad av vår natur. När jag gick upp på scenen och gav presenten till någon av premiärministerns närmaste gav jag presenten noga, jag gjorde en cirkel med händerna det symboliserar livets helhet, renhet lite som Buddhajuleten. Så att inget delar på sig och det betyder tur och lycka. Sen fick jag en present och vi tog kort för att sedan gå till våra familjer. Den presenten vi fick var en fin handmålad porslinsmugg.

Nästa dag åkte vi och hälsade på barnhemmet, jag satt bredvid min nya vän från Irland. Jag var inte så nervös då jag varit på barnhemmet vid alla mina resor till Thailand och känner mina nannysar och vet att de känner igen mig. När vi kom till barnhemmet så var personalen

Varmt avsked vid bussen med nanny Khun Rattaya.

finklädna, spelade musik och stod i långa rader. När man kom in på barnhemsområdet fick man en blomsterkrans runt halsen. Och i början delade de upp oss i grupper som vi bodde när vi var små även om alla hade varit där vid olika tidpunkter. Så först gick vi och åt mat, vi fick

stekt ris och många olika thaimaträtter. Vi fick också isglass som de gjort av läsk, kokosmjukglass och någon annan slags maträtt. Där vid maten hittade min nanny Khun Pratom mig, hon ropade Rungnapha och grät av lycka. Vi tog kort och hon hämtade min andra nanny Khun Rattaya. Vi pratade tog kort och umgicks. Sedan gick den andra nannyn med oss till mitt hus Dok Ruk. Där fick vi se bilder på oss som små men mitt kort hade ätits upp av insekter men det var tur att inte någon annat barns kort blev upp ätet för jag har ju varit där förut. Jag hade framkallat en tack kort med kollage av mina tidigare resor till barnhemmet och en tacktext. Khun Rattaya bara grät. Alla fick presenter också. Khun Rattaya var med mig resten av tiden på barnhemmet, vi tillverkade en fin kasse tillsammans och jag gjorde ett armband åt henne med två röda pärlor bland de bruna som symbol för oss två. Hon följde mig ända ut till bussen, över hela barnhemsområdet och över vägen. Tog mitt ansikte i sina händer, grät och tog farväl. Den här gången kändes lite annorlunda än förut.

I slutet av träffen ville vi alla mest vara i poolen och leka med vänner. Och till alla mammor som INTE tar med sina barn på detta: De begär ett stort stort misstag.

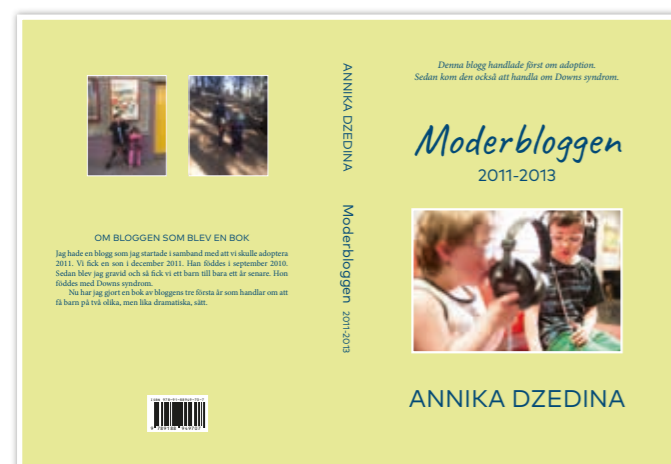
Nanny Khun Rattaya ger Saga en glädefull kram.

Hela familjen poserar utanför barnhemmet Phya Thai

Boktips: Moderbloggen 2011-2013

Att först adoptera och sedan få ett biologiskt barn är inte vanligt. Men det hände oss - inom loppet av enbart ett år. Under de åren hade jag en blogg, Moderbloggen, som först handlade om när vi adopterade vår son Jakob från Ryssland när han var 15 månader, och sedan fick vår dotter Alice i december 2012. Hon föddes med Downs syndrom. (Jag har skrivit om det tidigare i denna tidning.)

Nu är de 9 och 7 och går i skolan. Det är full rulle i vardagen – men då, då var det intensivt på helt andra sätt, bland annat för att Alice hade lunginflammation som nyfödd och låg på sjukhus ett par månader. I familjen finns också min mans dotter sedan tidigare. Hon är nu 18.

Jag har nu samlat bloggens tre första år i en bok, Moderbloggen 2011-2013. Den är utgiven på Vulkan förlag. Du som är på väg att adoptera: köp den! Du som precis har adopterat: köp den! Du som adopterat ett barn med en funktionsnedsättning: köp den! Bloggen – och boken – som först handlade om den långa väntan och längtan och om det heter skaffa eller få barn, handlar också om fosterdiagnostik, att avvika, att få eller att inte få vara med, särskilt stöd och om det alldeles vanliga, fantastiska och jobbiga livet som vi alla lever.

Annika Dziedina

The journey to Family - Konferens i Tjeckien

I början av året fick BFA inbjudan att delta i en konferens som Centralmyndigheten i Tjeckien anordnade med titeln "The Journey to Family".

Konferensen skulle handla om hur blivande adoptivföräldrar kan förbereda sig inför adoption, rotsökning för adopterade, identitet och som ett viktigt inslag i konferensen ville man bjuda in adopterade ungdomar som skulle sitta med i en diskussionspanel och dela med sig av sina livserfarenheter. BFA ombeddes att ta kontakt med två adopterade ungdomar och deras familjer och fann två familjer som ville ställa upp. Under konferensens två dagar hölls föreläsningar och workshops med olika teman enligt ovan. Det var en fantas-

tiskt intressant konferens och naturligtvis var programpunkten när de adopterade ungdomarna delade med sig av sina livserfarenheter det som gjorde störst intryck. BFA:s tolk sedan många år Ivona Pokorná var med och hjälpte till med översättning. Två tjejer från Sverige, Tereza 18 år och Vanesa 15 år samt två ungdomar från Italien deltog i paneldiskussionen som hölls av en psykolog från myndigheterna. Det hela avslutades med bildspel från var och en av

ungdomarnas liv, från det att de var små barn till nuvarande åldern. Inte ett öga var torrt. En stor eloge till dessa modiga ungdomar som delade med sig av både glädjeämnen, men också svårigheter i livet.

Ann-Charlotte Särnbratt
BFA

Nedan följer en beskrivning från familjerna och deras intryck av konferensen.

Familjen Vanesa, Katri och Roger

När Vanesa fick frågan om hon ville berätta sin adoptionshistoria på konferensen tvekade hon inte, utan det blev ett ja direkt. När insikten om vad hon tackat ja till väl hade landat kom nervositeten och uppgiften diskuterades flitigt hemma innan vi slutligen konstaterade att "vi kör". Efter förberedande kontakter med Stanislava, Míša och Alice på myndigheten bar det av i maj. För Vanesa var det andra besöket i Tjeckien sedan adoptionen, för lillebror Alex var det första återresan. Vi unnade oss Prag i två dagar för att landa mentalt innan det var dags att åka till konferensen i Brno.

Tereza och Vanesa var båda glada och lättade efter konferensen. Det var lite nervöst innan, men allt gick bra!

När vi väl kom fram insåg vi att det vi trodde var en frågestund för ungdomarna i liten grupp i själva verket skulle vara en panel inför alla konferensdeltagare. Vilken grej. Nervositeten slog till igen, men med ett väldigt fint omhändertagande och förberedande sittningar med Míša och Alice kändes det ändå lugnt om än pirrigt. Vanesa, Tereza och de två italienska ungdomarna Roza och Patrik hade kanske den allra viktigaste uppgiften på konferensen, vars fokus var i mångt och mycket rätten till sitt ursprung, adoptivbarns mässe och ländernas arbete med dessa frågor. Ungdomarnas uppgift var att ge konferensdeltagarna, personer som på olika sätt arbetar med barnskydds- och adoptionsfrågor, en verklighetsförankring och en bild hur det kan bli för barnen som får sina familjer utomlands. Och som de levererade. Stoltheten vi föräldrar fick känna och känslöskalan vi fick bevittna under ungdomarnas paneldiskussion och efterföljande frågestund med publiken, ja den är svårslagen. Våra ungdomar berättade konkret och ärligt om sina liv och upplevelser, om funderingar kring sin bakgrund och gav konferensdeltagarna kloka tankar att bära med sig i sitt arbete.

Vi föräldrar fick också dra vårt strå till stacken och deltog i en arbetsgrupp där vi fick svara på frågor om våra respektive adoptioner och om familjeliv och föräldraskap i stort och smått. Vi pratade om vad som varit lätt och vad som varit svårt, både vad gäller adoptionsprocessen och barnen som individer med egna behov. Vi pratade om vad vi fått för stöd genom och efter adoptionen och jämförde lite hur lika och olika det kan vara i våra länder och hade en väldigt trevlig liten pratstund med ett antal personer från barnhem och myndigheten.

Förutom våra egna programpunkter passade vi också på att lyssna på några av de andra talarna. Det fanns några väldigt intressanta

föredrag om de biologiska rötterna, adoptivbarns identitet och mässe samt hur man i Tjeckien idag arbetar med dessa frågor. Vi fick många insikter med oss och hade givande diskussioner oss föräldrar emellan. Om vi med några ord ska summera vårt deltagande vid konferensen så är det orden stolthet, bekräftelse och kärlek. Stolthet för våra ungdomar som gjorde ett fantastiskt

Båda familjerna samlades på scenen efteråt.

framträdande och påverkade så många genom sina berättelser. Bekräftelse av att adoptionen är och ska ses som en livslång process där det viktiga är att ge barn, unga och vuxna det stöd de behöver för att hitta sin identitet. Och kärlek – den omtanke som omgett våra barn och ungdomar från så många vars uppgift är och har varit att ge alla våra barn egna familjer att växa i, det är kärlek. Den från början lite nervösa, tudelade känslan är helt förbytt mot värme och glädje.

Familjen Tereza, Maarit och Heikki

Tereza:

Jag tyckte att det var intressant att träffa de andra ungdomarna och höra deras upplevelser av adoption och om livet. Det var också kul att träffa barnhemspersonal och intressant att höra hur det går för barnhemmet nu. Personalen på barnhemmet kunde berätta hur jag var som barn och hur jag betett mig som barn. Det var bra organiserat och skönt att vi hade en tolk som hjälpte under paneldiskussion. Men samtidigt var det nervöst hur det skulle gå när vi pratade inför så många människor. Det var en upplevelse som jag själv skulle kunna tänka mig göra om.

Maarit och Heikki:

Vi föräldrar tyckte om att det var en välplanerad konferens. Det var verkligen trevligt att kunna träffa personal från Terezas barnhem och få en stund med tolk att prata med dem, att få en återkoppling till den tiden som Tereza bodde där. Det var också intressant att prata med myndigheter och höra hur adoptionerna är nu och att träffa föräldrar och familjer från Italien. Det som vi saknade efteråt var att det hade varit skönt om vi föräldrar från båda länderna hade fått prata fritt med hjälp av tolkarna och byta erfarenheter i lugn och ro.

Jag, Maarit, lyssnade på några föreläsningar som var intressanta. När vi föräldrar fick berätta våra erfarenheter inför konferensdeltagare under en workshop förstod vi att hur lik adoptionsprocessen är i olika länder. Men det var också skillnader och jag blev imponerad över Italiens mottagande av de adopterade barnen och vilket stöd som finns för både föräldrarna och barnen. Men höjdpunkten var när ungdomarna fick berätta om sina erfarenheter. Det var verkligen känslösamt och fint. Det var en resa som man verkligen kommer att komma ihåg och är tacksam att vi fick uppleva den.

BFA:s tolk sedan många år; Ivona Pokorná, instruerar tjejerna.

Rapport: Fadder - Bolivia

Fadderverksamheten i Bolivia fortgår löpande med stor framgång. 2014 började vi arbeta med projektfadderskap i stället för individuellt fadderskap och det har visat sig vara mycket lyckat. Alla barn på ett barnhem får ta del av de pengar som skickas och fördelningen av gåvorna blir mer rättvis bland barnen. Alla barn som vistas på barnhem har behov av hjälp men alla barn kan inte få en fadder.

BFA har fem barnhem i Bolivia där vi har fadderverksamhet. Tre finns i Santa Cruz: Hogar San Lorenzo, Hogar de la Esperanza och Hogar Virgen de Fátima och två i La Paz: Hogar Niño Jesús och Hogar José Soria.

Tre av barnhemmen drivs av olika religiösa samfund men två av barnhemmen är helt statliga. Men oavsett vilka som driver barnhemmen så har alla ekonomiska utmaningar.

Vi har 23 faddrar här i Sverige som stödjer våra fadderprojekt i Bolivia. Pengar till fadderbarnen skickas från

Sverige två gånger per år, i april och september. I Bolivia är det BFA:s representant Virginia Uribe Herbas som tar emot pengarna. Hon reser sedan runt till alla barnhem och fördelar pengarna enligt BFA:s instruktioner. Virginia är med och handlar tillsammans med personalen på barnhemmen, hon ser till att varje barnhem tar hand om kvitton, redovisar inköp och skriver rapporter som sedan skickas till BFA. På så sätt kan vi känna oss säkra på att pengarna används på rätt sätt.

Varje barnhem har sina speciella behov och gör olika satsningar under året. Exempel på vad man köper till barnen är skolmaterial: skrivböcker, pennor och ryggsäckar men också kläder och skor. Mat och mediciner ingår också som en del av det man köper, likaså används en del av fadderpengarna till blöjor för de barnhem som har yngre barn.

Men det görs också andra typer av satsningar på barnhemmen. Som exempel använde Hogar de la Esperanza

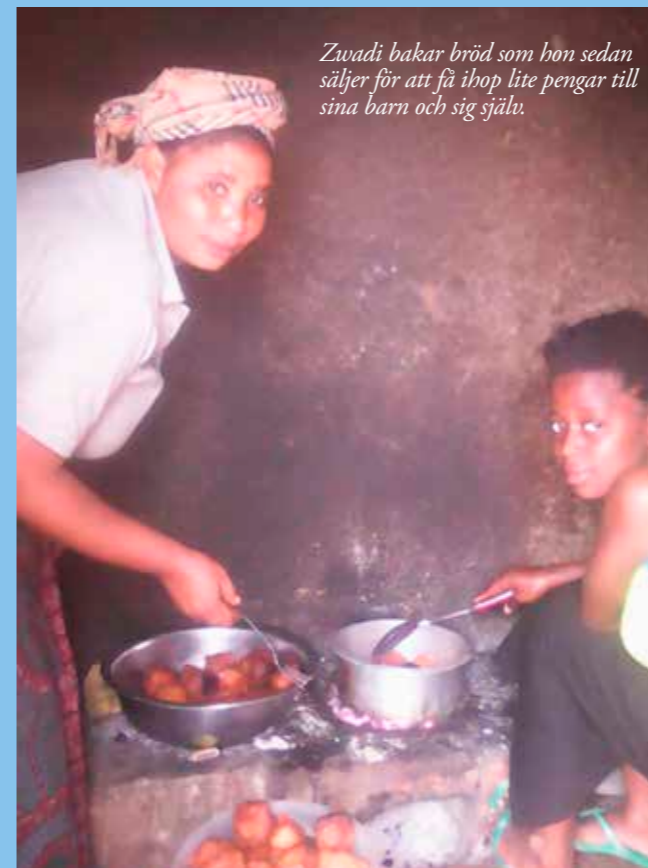
förra året en del av sina fadderpengar till att laga läckande tak i flera av de rum där barnen vistas dagligen.

På Hogar de Niños Santa Cruz finns tre bröder som länge har sponsrats av några familjer här i Sverige. Fadderpengarna går i första hand till skolmaterial. Även i Cochabamba finns en ung pojke med drömmar om att kunna skaffa sig en utbildning som sponsras av några svenska familjer. Det går bra för pojken och han är på god väg att skaffa sig en yrkesutbildning tack vare sina svenska faddrar.

Isabel Borrás
Bistånd och fadder BFA
Ansvarig för Bolivia

Personalen på Hogar José Soria visar stolt upp de inköp som gjorts för fadderpengar.

Zwadi bakar bröd som hon sedan säljer för att få ihop lite pengar till sina barn och sig själv.

BFAs Fadder- och Bistandsgrupp väddar till sina medlemmar om bidrag till lilla Hahns hjärtopperation och till mama Zwadi och hennes sex barn som lider nöd i Kongo Kinshasa.

Ebolarisk och fattigdom gör det fortsatt kritiskt för Zwadi.

I BFA-tidningen nr 1 i år rapporterade vi om mama Zwadi, 35 år, och hennes sex barn, flyktingar från nord Kivu som Mihigo (FEPAM i Kongo Kinshasa) tog emot i sitt hem. De hade flytt från Nord-Kivu, norr om Goma, från våldsmän som mördat Zwadis man (han hade angivit gruppen för polisen) och nu var ute efter henne. Zwadi fick lämna sitt hem, sin lilla åkerlapp och därmed försörjningen för sina sex barn. Så går det till i Kongo Kinshasa. Särskilt i de östra provinserna Nord- och Syd-Kivu.

Mihigo har ingen stor inkomst. Familjen bestod redan av sex personer... det är svårt att försörja ytterligare sju och de får sällan äta sig mätta. Barnen visar tecken på undernäring. Zwadi bakade bröd som hon tänkte sälja på marknaden. Det visade sig vara svårt. Köpkraften är inte så stor, varken i Bukawu eller i Uvira.

Mama Zwadi börjar planera att bege sig hem till den lilla byn Kiwanja Rutshur norr om Goma, huvudstaden i Nord-Kivu provinsen, där den fruktande sjukdomen ebola härjar. Hon tänker att hon kan få ekonomisk

hjälp för mat till barnen av släktingar. Mihigo väddar till henne att stanna hos sina barn men hon ger sig iväg. Mihigo och hans familj tar hand om barnen. Ett barn går i skolan, Barame, 12 år. De tre äldsta barnen, Barame, Ndezi, 10 år och Jenifa, 8 år får hjälpa till i hushållet och hjälpa till att ta hand om Felix, 6 år, Christian, 3 år och lille Marcelin, 1 år.

Zwadi kämpar för sina barn, på sitt sätt, genom att be om hjälp men samtidigt tar hon väldiga risker då hon färdas i trakter där det finns människor som vill henne illa. Och där dessutom ebola härjar.

Zwadi och hennes barn har verkligen råkat illa ut i det väldigt oroliga Kongo Kinshasa.

Vill du bidra med några mål mat till hennes familj använder du BFA:s 90-konto, 900272-6 och märker gåvan "Zwadi".

Något om ebola-epidemin som härjar i landets östra delar sedan augusti 2018.

Av de ca 2800 insjuknade har 1900 avlidit. Sjukdomen har spritt sig till Goma, provinshuvudstad i Nord-Kivu. I Goma behandlas misstänkta fall i ett så smitt-skyddat sjukhus som möjligt, och av personal i skyddskläder. Risken att sjukdomen sprider sig med människor på resa är stor. Trakten är som tidigare nämnts mycket orolig, människor är rädda och misstänksamma.

Hjälp till den lilla hjärtsjuka flickan Hanh i Than Ba, Vietnam

Flickan Ha Minh Hanh, ett av BFAs/FFBBs fadderbarn, fyller 3 år i oktober. Hanh är född med ett hjärtfel - Atrial septal defect, förmaksseptumdefekt. ASD är ett medfött hjärtfel som består av en defekt i förmaksskiljeväggen. Hanhs hälsa var starkt påverkad och en operation brådskade. Den 8 augusti opererades Hanh i Hanoi. Operationen tycks ha gått bra. Alla operationer är ju en risk, men prognosen är god för en återhämtning och man räknar med att Hahns livskvalitet kommer att höjas väsentligt.

Hanh har sedan födelsen gått på regelbundna kontroller vid "Hanoi Heart Hospital". Resor till sjukhuset, mediciner och andra kostnader har hittills varit stora utgifter för familjen som har fått skuldsätta sig för att kunna betala sjukhuskostnaderna för lilla Hanh. Familjen hade inte råd med en operation, denna och eftervården kostar 70 miljoner vietnamesiska dong, 3100 USD. Av dessa får familjen 20 000 VND från försäkringsbolaget. BFA och FFBB har tagit pengarna ur akutfonden och går nu ut till sina medlemmar för att vädja om ekonomisk hjälp till familjen.

BFAs 90-konto är 900272-6. Märk gåvan "Hanh". Vi kommer att rapportera om hur det går för den lilla flickan och räknar med att få ge många goda nyheter.

Text: Margareta Wilholm

BFA:s FADDER-VERKSAMHET 2019

Här kommer lite information om vår fadderverksamhet som består av en ansvarig för fadderverksamheten Erna Lagerfors och elva administratörer som sköter kontakten med faddrarna och med våra kontakter i utlandet.

Administratörerna tar emot rapporter från kontakterna och förmedlar dessa till faddrarna. En annan uppgift är att värva nya faddrar. Det går alltid bra att kontakta administratören för information och frågor rörande ditt fadderbarn.

Den ansvarige för fadderverksamheten sköter den ekonomiska delen av fadderverksamheten dvs. skickar ut fakturor, sköter autogiro och andra frågor som rör det ekonomiska men har även kontakt med våra kontakter i utlandet. Om du har frågor kring detta skall du vända dig till Erna Lagerfors. Du kan även vända dig till henne om du har frågor kring fadderskapet. erna.lagerfors@bfa.se BFA:s fadderverksamhet har fadder- verksamhet i följande 9 länder.

Indien

Holy Cross Convent i Amravati
43 faddrar bistår 47 fadderbarn. Nunnorna vid klostret är mycket drivande när det gäller att ortens barn, som har mycket fattiga föräldrar, skall gå i skolan. På detta sätt förhindrar de också att barnen istället är ute på dagarna och tigger. Sr Mary Joseph är föreståndare för klostret och har en nära kontakt med skolan och föräldrarna. **Administratör är Staffan Malm, staffan.031683626@telia.com** som för ett par år sedan besökte klostret och träffade sr Mary Joseph.

CASP - Community Aid and Sponsorship Programme

Casp Raigad där faddrar bistår barns skolgång. Barnen bor med sina föräldrar. 31 faddrar bistår 33 barn.

Fadderadministratör är Katarina Wikell, katarina.wikell@telia.com, som har regelbunden kontakt med kontaktpersonen i Raigad.

Casp Pune där faddrar bistår barns skolgång. Barnen bor med sina föräldrar. **Administratör är Erna Lagerfors, erna.lagerfors@bfa.se**. 4 faddrar bistår 5 barn.

Casp Delhi där faddrar bistår barns skolgång. Barnen bor med sina föräldrar. 22 faddrar bistår 22 barn. **Administratör är Sanna Wellmark, s.wellmark@hotmail.com**.

Casp Mumbai där faddrar bistår barns skolgång. Barnen bor med sina föräldrar. 13 faddrar bistår 13 barn. **Administratör är Gunilla Granström, gunilla.granstrom@bfa.se**
Casp Kerala där faddrar bistår barns skolgång. Barnen bor med sina föräldrar. 6 faddrar bistår 6 barn. **Administratör Erna Lagerfors erna.lagerfors@bfa.se**

Nityaseva Hospital i Shevgaon. 13 faddrar bistår 13 barn/ungdomar. Verksamheten bedrivs av Syster Hilda som är nunna. Ungdomar som studerar till sjuksköterskor och barn till fattiga mödrar får bistånd till skolgången. **Administratör Erna Lagerfors, erna.lagerfors@bfa.se**

Annai Home, Tamil Nadu
Ett barnhem/skolhem för fattiga barn. Bedrivs av föreståndaren/prästen Francis Jeyabathi. Skolhemmet tar emot barn som får bo på hemmet under terminerna eller hela året om de saknar möjlighet att återvända hem under ledigheten. Se artikel i BFA:s tidning nr 3 2018. För närvarande bor ca 270 barn på Annai Home. 149 faddrar bistår 166 barn samt 4 projektfaddrar som bistår verksamheten. **Administratör är Marie Jonsson, marie_jonsson31@hotmail.com**

Bolivia

23 faddrar bistår två barnhem i La Paz och tre barnhem i Santa Cruz. Isabel Borrás besökte barnhemmen 2017. Många av barnen på barnhemmen har levt under sociala missförhållanden i föräldrahemmet. Se artikel i BFA:s tidning nr 2 2017 och senaste rapporten i BFA:s tidning nr

3/2019. Vår kontaktperson Virginia Uribe Herbas sköter samordningen av biståndet från BFA:s faddrar. **Vill du veta mer så kontakta Isabel Borrás på mail isabel.borras.auli@bfa.se**

Kenya

11 faddrar bistår 11 barn som lever i området Kibera. Biståndet går till deras skolgång. Två faddrar bistår också skolgången för två Masaaiflickor. **Administratör Erna Lagerfors, erna.lagerfors@bfa.se**

Sri Lanka

Good Shepherd Convent är ett kloster i Bandarawela på Sri Lanka. Klostret bedriver skola med inriktning hushålls och trädgård. Vissa barn bor på klosterskolan andra hos föräldrarna. 24 faddrar bistår 24 skolungdomar. Se artikeln i BFA:s tidning nr 2/2019. **Administratör är Margareta Berglund, margaretavberglund@gmail.com**

Salvation Army bedriver hjälpverksamhet för pojkar från fattiga familjer. Rose Jayalathge bedriver denna verksamhet i Colombo tillsammans med sin man. Biståndet går till barnens skolgång. 25 faddrar bistår 29 barn. **Administratör är Gunilla Landelius, gunilla.landelius@gmail.com**

Rita och Christie Kohomban bedriver hjälpverksamhet för fattiga barn i Colombos slum. Biståndet går till barnens skolgång. 14 faddrar bistår 15 barn. **Administratör är Gunilla Landelius, gunilla.landelius@gmail.com**

Louerdes Girls Home bedriver skolverksamhet för flickor från utsatta familjer. Flickorna bor på klostret. 19 faddrar bistår detta fadderprojekt. **Administratör är Gunilla Landelius, gunilla.landelius@gmail.com**

Vietnam

Than Ba i norra Vietnam bedriver vi tillsammans med Föreningen för barnens bästa, fadderverksamhet. Biståndet vänder sig till familjer med funktionsnedsatta barn. Fadderavgiften går till familjen och barnets nödvändiga kostnader utifrån barnets

funktionsnedsättning. 21 faddrar bistår 24 barn samt 9 projektfaddrar bistår verksamheten. Se artiklar i BFA:s tidning nr 1/2017 och nr 2/2019.

5 faddrar bistår studenten Thouns kostnader för skolgång mm. Se artikel i BFA:s tidning nr 2/2017 och nr 2/2019. **Administratör är Kerstin Glenstedt-Stolt** som besökt verksamheten i Than Ba vid ett par tillfällen de senaste åren. **kerstin.glenstedt-stolt@essity.com**

DaNang ligger i centrala Vietnam. Där samarbetar vi med Röda Korset som bedriver verksamhet för barn till fattiga föräldrar. Biståndet går till kostnader i samband med skolgången. Se artikel i BFA:s tidning nr 1/2017. 54 faddrar bistår 58 barn. **Administratör Quynh Huong, quynhhuong.sweden@gmail.com**

Kongo

I samarbete med organisationen **Fepam** i staden Uvira bedriver vi tillsammans med vår kontaktperson Mihigo fadderverksamhet för barns skolgång. BFA har också varit med och byggt en skola där. Se artikel i BFA:s tidning nr 4 /2017 och nr 4/2018. Vi har även fadderverksamhet för ungdomar som studerar på universitet. 57 faddrar bistår 71 barn varav några är studenter vid universitet. **Administratör är Staffan Malm, staffan.031683626@telia.com**

Burundi

I samarbete med organisationen **Fepam** bedriver vi tillsammans med Mugufi fadderverksamhet för att bistå barns skolgång. 12 faddrar bistår 12 barn. Se artikel i BFA:s tidning nr 4/2017. **Administratör är Staffan Malm, staffan.031683626@telia.com**

Polen

I Polen har vi fadderverksamhet på tre barnhem. Många av barnen har funktionsnedsättning och bor permanent på barnhemmet. Fadderavgifterna används till fritidsaktiviteter för dessa barn. De barnhem som vi samarbetar med

ligger i Dom Dziecka w Cieszynie, Dierzergo och Malbork. **Administratör är Bodil Engström** som har besökt barnhemmen relativt ofta genom åren och har kontakt med barnhemmen. **turbobodil@hotmail.com**
5 faddrar bistår 5 barn på barnhemmet i Cieszynie.
9 faddrar bistår 9 barn på barnhemmet i Dierzergon.
16 faddrar bistår 17 barn på barnhemmet i Malbork.

Nepal

I Nepal bistår vi barns skolgång. Barnen bor på landsbygden hos sina föräldrar. Vår kontaktperson Kiran Shrestha är knuten till skolan Kanti Bal Griha i Katmandu. Skolan utbildar volontärer för hjälpverksamhet. Kiran berättar att numera finns det mer arbete för familjerna att tillgå då uppbyggnaden av hus med mera efter de jordskalv som drabbat dem, påbörjats. Det gör att flera familjer klarar sig bättre på de inkomster de får. Det finns dock många fattiga föräldrar som är i behov av vårt bistånd till barnens skolgång. 14 faddrar bistår 14 barn. **Administratör är Margareta Berglund, margaretavberglund@gmail.com**

Text: Erna Lagerfors

BLI FADDER

Funderar du på att bli fadder till ett barn genom BFA hör av dig till någon av våra administratörer eller gå in på vår hemsida www.bfa.se där hittar du blanketten där du kan ansöka om att bli fadder. Fadderavgiften är 150:-/m eller 900:-/halvår. Du kan betala med autogiro eller faktura.

Ditt bidrag gör att en fattig familj kan få hjälp med kostnader så att deras barn kan gå i skolan och få möjlighet till utbildning och förhoppningsvis en ljusare framtid.

Sommarfesten i Butik- och Kaféperspektiv

Bistandsgruppen börjar i förrådet

För bistandsgruppens del börjar Sommarfesten med ett långt besök i ett av BFA:s förråd. Där har vi vårt upplag av varor. Det är grejer som blivit över från året innan och det är nya, nyttiga och/eller vackra prylar som personalen har köpt på sina resor i våra kontaktländer. Vi diskuterar, värderar, prissätter, förpackar, skriver skyltar och förbereder lotterier.

Vad vore vi utan våra medlemmar?

Bistandsbutiken, lotterierna och kaféet bygger ju på festdeltagarnas hjälp. Vi mailar ut en vädjan om bidrag till lotterivinster och till bullar och kakor för caféet. Svaren är många och positiva:

- Hej! Vi tar med tre böcker till barnlotteriet!
- Hallå! Vi bakar kladdkakor och bullar!

Snart känner vi oss säkra på att vi kommer att slå alla tidigare rekord i "Stiligt Lotteri" och "Läckert Kondis". Och så är det (mina käpphästar) kaffet, "Rutasoka", som hjälper till att finansiera ett sjukhus i Uvira i Kongo (samma stad där vi samarbetar med FEPAM om skola och fadderverksamhet) och lavendeloljan från ett projekt, som vi deltar i, som ger jobb åt romer i Rumänien. Vi vågar oss på att köpa större kvantiteter av både kaffe och lavendelolja än förra året!

Därefter gäller det att jaga billiga priser för största förtjänst i kaféet:

- Extrapris på läsk på Maxi... vem köper?
- Var finns det godaste... och mest prisvärda smågodiset?
- Hur mycket vågar vi köpa av små kexchoklad, osv...

Ett äventyr att lasta bilarna

Packa in i bilarna. Stuva! Får vi med oss den höga ställningen där våra varor exponeras så bra? Var har vi lådan med servetter och muggar?

Allt klart för fest!/Festen kan börja!

Vi är på plats tidigt på fredag morgon och möts av en grupp taggade damer från BFA-kontoret. Höga förväntningar och höga ambitioner, snart har vi fått till vår bistandsbutik så som vi vill ha den och försökt stuva undan förpackningsmaterial så gott det går.

Vi har en del lotterivinster kvar sedan förra året. Dem ställer vi ut och vartefter festdeltagarna kommer med sina bidrag blir lotterierna mer och mer frestande. Ett barnlotteri och ett lotteri för vuxna samlar snart spelsugna runt lottringarna.

Det är så roligt att träffa alla dem som vi mailat med angående vinster och kaffebröd. Jag skulle vilja samtala

längre med var och en, men tiden är knapp, allt ska i ordning. Festdeltagarna ska också iväg, det är ett digert och frestande program både för stora och små.

God försäljning

Förra året gick försäljningen ganska trögt. Vädrret var för vackert! Ingen ville vara inne mer än nödvändigt. I år var det bättre: Lagom vackert väder. Vi hade en jämn ström av stora och små kunder. Kaffet gick åt! Och vi sålde det mesta av lavendeloljan. En afrikansk väska som hängt med länge fann sin lyckliga köpare. Av snäckorna från Kenya var det nästan ingenting kvar. Tomatplantorna gick också åt. KUL!

High tech i kaféet

Innan kaféförsäljningen kom igång gällde det för oss bakom disken att lära oss kaffekokandets high-tech

med apparater i storformat. Att ladda stora filterpåsar med innehållet från hela kaffepaket. Sedan hade vi kaffe på stortermos för halva dagen. Omtag av processen senare på dagen.

Tack för allt gott kaffebröd

Förutom kaffet hade vi laddat upp med läsk och vatten i olika former. En hel del bullar, kakor och godis hade vi på plats redan från början, och under dagens lopp utökades ständigt vårt utbud av olika sorters bakverk som ni medlemmar hade med som gåvor. Det var verkligen uppskattat! Ett stort tack!

Swish för hela slanten

Vi bestämde oss för att hålla modesta priser på varorna på fikabordet. Från början hade vi en växelkassa med varierande mynt och sedlar. Men det var sällan som fikat betalades kontant. Det var swish som gällde. En liten pojke kom fram två gånger och köpte godis för 5 kronor. Han var så stolt och lycklig när han kunde swisha till sig godsakerna.

40-åringen bjöd på tårta

Omsättningen från kaféet blev kanske inte så stor i år eftersom den utsattes för viss marknadsstörning. BFA hade 40-års jubileum och bjöd på jättesmarriga (jätte)tårtor. Och vi stämde gärna in i Hurraropen! Men kaférelsens omkostnader var mycket måttliga, varför nettot i slutändan blev en dominant del av slutresultatet.

Resultatet?

Tack vare våra härliga medlemmar fick vi in 22918 kr varav kaféet stod för 3104 kr, inte dåligt, eller hur!

Och vad ska vi göra av alla de pengarna?

Vi har fler önskemål om projekt: FEPAMs skola i Uvira (östra Kongo Kinshasa) vill ha fem! klassrum till, för Secondary School eleverna.

Hälsocentret i Burundi behöver också nya lokaler. Lahja i Namibia, som har soppkök för barn som oftast går hungriga, vill ha hjälp med bevattning av barnens grönsaksland.

Vi har faktiskt inte bestämt oss ännu och ber att få återkomma i frågan!

BFAs Bistånds- och Faddergrupp
genom Margareta Wilholm och Jan Kuuse

Flera av våra länder kan ta emot din ansökan direkt

Flera av BFA:s samarbetsländer har ingen kö och du kan därför direkt skicka din ansökan till någon av dem. Ta gärna kontakt med BFA innan du har ditt medgivande klart för rådgivning och för att se vilka länder du har möjlighet att adoptera ifrån.

När väl ditt medgivande är klart från kommunen så kan du starta adoptionsprocessen direkt.

För mer information, kontakta addoption@bfa.se.

BFAs Fadder- och Biståndsgrupp:

Hjälp den lilla hjärtsjuka flickan Hanh i Than Ba, Vietnam. Hennes familj har höga skulder på operationer och sjukhuskostnader. Mama Zwadi kämpar för sina sex barn som lider nöd i Kongo Kinshasa. Läs mer om deras situation på sidan 23 i detta nummer.

Vill du bidra med ekonomisk hjälp använd BFAs 90-konto:
900272-6. Märk gåvan "Hahn" eller "Zwadi".

Du kan också swisha ditt bidrag på telefonnr: 1239002726